Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2014, sen. zn. 29 NSČR 45/2014, ECLI:CZ:NS:2014:29.NSCR.45.2014.1

Číslo: 80/2014

Právní věta:

Je-li dovoláním napadené rozhodnutí odvolacího soudu v insolvenční věci zahájené před 1. 1. 2014 vydáno v době od 1. 1. 2014, poměřuje se možnost přiměřené aplikace občanského soudního řádu pro dovolací řízení ustanovením § 7 insolvenčního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2014 a na dané dovolací řízení se přiměřeně aplikují ustanovení občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2014.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.04.2014

Spisová značka: 29 NSCR 45/2014

Číslo rozhodnutí: 80

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání, Insolvence, Přechodná (intertemporální) ustanovení, Přípustnost dovolání

Předpisy: čl. II předpisu č. 293/2013Sb.
čl. II předpisu č. 294/2013Sb.
§ 7 IZ ve znění od 01.01.2014

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 12. 9. 2013 zastavil K r a j s k ý s o u d v Plzni (dále jen „insolvenční soud“) insolvenční řízení zahájené insolvenčním návrhem dlužnice podle § 108 odst. 3 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), pro neuhrazení zálohy na náklady insolvenčního řízení ve výši 7000 Kč.

K odvolání dlužnice V r c h n í s o u d v Praze usnesením ze dne 2. 1. 2014 potvrdil usnesení insolvenčního soudu.

Proti usnesení odvolacího soudu podala dlužnice dovolání, jehož přípustnost opírá o ustanovení § 237 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

N e j v y š š í s o u d dovolání odmítl.

Z odůvodnění:

Dovoláním napadené rozhodnutí odvolacího soudu v této insolvenční věci bylo vydáno 2. 1. 2014, takže s přihlédnutím k části první, článku II zákona č. 294/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, se možnost přiměřené aplikace občanského soudního řádu pro dovolací řízení poměřuje ustanovením § 7 insolvenčního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2014. Jelikož insolvenční řízení není řízením zahájeným podle občanského soudního řádu, nýbrž podle insolvenčního zákona, neuplatní se v této věci (byť insolvenční řízení bylo zahájeno před 1. 1. 2014) přechodné ustanovení obsažené v části první, článku II zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony a na dané dovolací řízení se přiměřeně aplikují ustanovení občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2014 (v aktuálním znění).

Nejvyšší soud pak dovolání dlužnice odmítl podle § 243c odst. 1 o. s. ř., když dovolatelka mu (oproti svému mínění) nepředkládá k řešení žádnou otázku hmotného nebo procesního práva, jež by zakládala přípustnost dovolání ve smyslu § 237 o. s. ř.

Napadené rozhodnutí je souladné se závěry vyslovenými v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2013, sen. zn. 29 NSČR 39/2013, uveřejněném pod číslem 103/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dostupném i na webových stránkách Nejvyššího soudu).